

Yúlia

«És la diabòlica seqüència que en un món just sempre hauria de produir-se a la inversa. Els molt valents les maten i després s'entreguen»

La Yúlia tenia 41 anys. El seu marit la va degollar el 2 de desembre a El Prat de Llobregat i després es va entregar a la policia. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/192083/home/mata/seva/parella/al/prat/llobregat/entrega>) És la diabòlica seqüència que en un món just sempre hauria de produir-se a la inversa. Però això no passa mai. Els molt valents les maten i després s'entreguen. De vegades se suïciden.

Com també acostuma a passar, en aquest cas no hi havia antecedents ni denúncies prèvies. En general, els mitjans de comunicació adoptaran aquesta frase tòpica i oficialista per despatxar la notícia. T'explicaran que aquesta dona és la novena víctima de la violència masclista a Catalunya. Que els veïns han fet un minut de silenci a la plaça de l'Ajuntament per condemnar el crim. També escriuran un breu quan el jutge posi entre reixes el seu assassí i segurament un altre quan un tribunal el condemni definitivament. Quan aquest subjecte surti en llibertat probablement ningú recordarà el cas.

Però quan el periodisme no es conforma i fa la seva feina, descobreixes que res és el que sembla. Ara una investigació periodística ha revelat que la Yúlia ja va ser agredida a finals de juny i que un metge de l'Hospital de Bellvitge va visitar-la després de la pallissa. El facultatiu, com marca la llei en aquests casos, havia de fer un informe mèdic i l'hospital l'havia de traslladar immediatament als jutjats. Però, incomprensiblement, l'informe de les lesions mai va arribar a mans de cap jutge i no es va poder obrir cap investigació d'ofici.

Si aquest atestat mèdic hagués arribat als jutjats, és factible pensar que aquesta dona hauria rebut protecció o s'haurien dictat mesures cautelars per evitar que el seu marit la tornés a agredir. Però ningú sap què va passar amb aquest document. El deganat de violència de gènere diu que si no es va poder investigar el cas va ser perquè mai va rebre l'alerta de l'hospital. I aquest centre sanitari s'escuda en la confidencialitat dels seus pacients per no facilitar cap aclariment que ajudi a entendre què va passar.

La Yúlia mai va denunciar el seu marit i va continuar convivint amb ell durant mesos. Quan finalment es va decidir, no hi va ser a temps. Va passar les últimes setmanes de la seva vida intentant divorciar-se del seu futur botxí però el procés de separació estava en punt mort. Les seves advocades li deien que si no apareixia aquell document mèdic seria molt difícil que el jutge cregués que els maltractaments venien de lluny. Deien que tot plegat podia semblar una maniobra per difamar el marit i quedar-se la custòdia dels tres fills que tenia la parella. Ara la Yúlia és morta, les criatures s'han quedat sense mare i qui les custòdia és la Generalitat.

Cal que l'Hospital de Bellvitge s'expliqui.